

DE NAAM JHWH

In het Oude Testament wordt God aangeduid met vele namen of titels. De twee meest gebruikte vormen zijn Elohiem of JHWH. Elohiem is een meervoudsvorm en wordt gebruikt, niet als naam, maar als aanduiding voor God. Het staat dan voor het enkelvoud. *El* is een oude Hebreeuwse naam voor God. We vinden die naam terug in namen van de priester Eli (=Mijn God) in het boek Samuel of in de naam van de profeet Elia (=Mijn God is JHWH). In het boek Genesis wordt Elohiem in het scheppingsverhaal ook in het meervoud gebruikt. Daarin zegt God (Elohiem): *“Nu gaan Wij de mens maken, als beeld van Ons, op Ons gelijkend”* (Gen. 1: 26). Maar de echte naam van God in de Bijbel is hwhy (JHWH). Met deze naam openbaarde God zich aan Mozes toen deze aan God vroeg hoe hij aan zijn volk moest uitleggen wie hem gestuurd had om het joodse volk uit de slavernij van Egypte te bevrijden. *Toen sprak God tot Mozes: ‘Ik ben die is.’ En hij zei: ‘Dit moet u de Israëlieten zeggen: “Hij die is zendt mij naar u.”...’Dit is mijn Naam voor altijd. Zo moet men Mij aanspreken’* (Ex. 3). De naam JHWH is een *tetragrammaton*, dit wil zeggen: (woord met) ‘vier letters’. Uit respect voor de heiligheid van God wordt deze naam door de joden niet uitgesproken. In plechtige lezingen in de synagoge gebruikt men het woord Adonai (= Mijn Heer) of “Ik ben die ik ben” of “Ik zal er zijn”. Ook in onze liturgie wordt de naam JHWH niet uitgesproken als Jahweh. In de gezangen voor liturgie staat in de Psalmen soms JHWH (*‘Hoog eer ik U, JHWH’*), maar steeds wordt aangegeven dat hier gezegd of gezongen moet worden: “Heer” (of Lord in het Engels). De naam Jahweh wordt alleen buiten de liturgie gebruikt, bijvoorbeeld in theologische geschriften. Maar ook hier wordt soms gebruik gemaakt van de vier letters JHWH. De naam van God is heilig.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 5, 11 februari 2012